



T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 33 — Nr 18 z dnia 18.I.1952 r. w sprawie konserwacji i wykonywania remontów bocznic kolejowych normalno-torowych.

Poz. 34 — Nr 19 z dnia 19.I.1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji niektórych pomocniczych materiałów budowlanych w 1952 roku.

Poz. 35 — Nr 24 z dnia 26.I.1952 r. w sprawie wykonania planu rocznego instytutów naukowo-badawczych za 1951 r.

Poz. 36 — Nr 23 z dnia 20.I.1952 r. w sprawie rozdziału w 1952 r. pasz treściwych, znajdujących się w dyspozycji instytucji i przedsiębiorstw państwowych.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 37 — Nr 1 z dnia 25.I.1952 r. w sprawie zmian formalnych w planie inwestycyjnym na rok 1952.

Poz. 38 — Z dnia 24.I.1952 r. w sprawie specyfikacji robót elektroinstalacyjnych w 1952 roku.

Poz. 39 — Z dnia 25.I.1952 r. w sprawie podawania wartości produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych w sprawozdaniach B-1.

33.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

i
MINISTRA KOLEI

Nr 18 z dnia 18 stycznia 1952 r.
(znak TE9B-1-69)

w sprawie konserwacji i wykonywania remontów bocznic kolejowych normalno-torowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz.U.R.P nr 26, poz. 190 i z 1950 r. nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, użytkujące bocznic kolejowe normalno-torowe powinny przy konserwacji i remontach tych bocznic stosować przepisy „Instrukcji o konserwacji i remontach bocznic kolejowych normalno-torowych“, wydanej w formie odrębnej broszury.

§ 2. Przy planowaniu i finansowaniu remontów bocznic kolejowych jednostki gospodarki uspołecznionej powinny stosować przepisy Instrukcji PKPG nr 30, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 179 z dnia 21.VII.1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów, wraz z jej dalszymi zmianami.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy jednostek podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego oraz Kolei.

§ 4. Zainteresowani ministrowie mogą w miarę potrzeby wydawać w porozumieniu z Ministrem Kolei zarządzenia normujące sposób zastosowania w podległych przedsiębiorstwach Instrukcji wymienionej w § 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTER KOLEI

w z. E. Szyr

R. Strzelecki

34.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 19 z dnia 19 stycznia 1952 r.
(znak BIIE-04-31)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji niektórych pomocniczych materiałów budowlanych w 1952 roku.

W celu zapewnienia racjonalnej gospodarki niektórymi materiałami budowlanymi w 1952 roku, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. 1. Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych (CHMB) prowadzi w 1952 r. wyłączną dystrybucję następujących pomocniczych materiałów budowlanych, pochodzących ze wszystkich źródeł produkcji:

- 1) glina malarska (ton, kreda formowana),
- 2) grysiki do lastrico i terrazzo,
- 3) kit miniowy,
- 4) kit szklarski,
- 5) kredy (surowa, mielona, pławiona, formowana, wa-
pień mielony),
- 6) lepiki posadzkowe,
- 7) papy wszelkiego rodzaju,
- 8) płyty korkowe do izolacji budowlanej,
- 9) płytki podłogowe terrazzo, lastrico, ksyrolit itp.,
- 10) płyty termoakustyczne z paździerz, y,
- 11) środki zastępcze smoły preparowanej,
- 12) środki zastępcze lepiku,
- 13) środki przeciwkorozyjne „Denso“,
- 14) środki wodoszczelne,
- 15) środki szybkowiązące do betonu,

16) tynki szlachetne,

17) maty trzcinowe.

2. CHMB może zrzec się całości lub części dystrybucji materiałów budowlanych wym. w ust. 1, bądź to z uwagi na gatunek, bądź też z innych gospodarczo uzasadnionych powodów.

§ 2. W odniesieniu do materiałów budowlanych wym. w § 1 ust. 1 produkowanych przez zakłady podległe ministrom sprawującym zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi CHMB rozprawdza jedynie nadwyżki produkcyjne, postawione do jej dyspozycji po zaspokojeniu potrzeb zainteresowanego resortu.

§ 3. 1. Dystrybucję materiałów, o których mowa w § 1 ust. 1 i § 2 prowadzić będą branżowo właściwe Biura Sprzedaży CHMB, zwane dalej biurami Sprzedaży.

2. Branżowo właściwymi biurami Sprzedaży są:

1) **Biuro Sprzedaży Artykułów Różnych** — dla następujących artykułów:

- a) glina malarska (ton, kreda formowana),
- b) grysiki do lastrico i terrazzo,
- c) kit miniowy,
- d) kit szklarski,
- e) kredy (surowa, mielona, pławiona, formowana, wapień mielony),
- f) lepiki posadzkowe,
- g) płytki podłogowe terrazzo, lastrico, ksyolit itp.,
- h) płyty termoakustyczne z paździerzy,
- i) środki zastępcze smoły preparowanej,
- j) środki zastępcze lepiku,
- k) środki przeciwkorozyjne „Denso“,
- l) środki wodoszczelne,
- m) środki szybkowiązące do betonu,
- n) tynki szlachetne,
- o) maty trzcinowe;

2) **Biuro Sprzedaży Papy i Izolacji** — dla następujących artykułów:

- a) papy wszelkiego rodzaju,
- b) płyty korkowe do izolacji budowlanej.

§ 4. 1. Do zakresu czynności biur Sprzedaży należeć będzie:

- 1) uzgodnienie z producentami lub z ich jednostkami nadrzędnymi planów produkcyjnych (rocznych, kwartalnych);
- 2) przyjmowanie zamówień i ich rozdział między dostawców.

2. Biura Sprzedaży działać będą z uwzględnieniem tranzytu rozliczanego lub tranzytu organizowanego, w zależności od wymogów polityki cen i możliwości producentów.

§ 5. Sposób ustalania cen sprzedaży oraz tryb rozliczeń określa oddzielne przepisy.

§ 6. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

35.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 24 z dnia 26 stycznia 1952 r.

(znak TEOC-1-4)

w sprawie wykonania planu rocznego instytutów naukowo-badawczych za 1951 rok.

W celu rzeczowego skontrolowania wykonania planu prac naukowo-badawczych za rok 1951 przez instytuty naukowo-badawcze oraz w celu właściwego wykorzystania prac naukowo-badawczych w gospodarce narodowej zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytuty naukowo-badawcze podległe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) i ministrom gospodarczym oraz Polski Komitet Normalizacyjny i Główny Urząd Miar, zwane poniżej instytutami, sporządzą w terminie do dnia 1 marca 1952 r. szczegółowe sprawozdania z wykonania rocznego planu prac w roku 1951 i prześlą je właściwym jednostkom nadrzędnym w trzech egzemplarzach.

§ 2. 1. Sprawozdania powinny obejmować:

- 1) wykazy zakończonych prac naukowo-badawczych, prac usługowych i ekspertyz, sporządzone na formularzach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia;
 - 2) część opisową, zawierającą: krótką charakterystykę wykonania planu, ważniejsze prace w toku, uzasadnienie ewentualnego niewykonania poszczególnych pozycji planu, uzasadnienie ewentualnych zmian wprowadzonych do planu, omówienie wykonania planu zatrudnienia, płac, finansowego i inwestycyjnego oraz omówienie trudności jakie napotykały instytuty w okresie r. 1951;
 - 3) wykaz zaplanowanych a niewykonanych w roku 1951 prac naukowo-badawczych.
2. Do sprawozdania należy dołączyć protokół z posiedzenia Rady Naukowej, zawierający ocenę wykonania planu instytutu w roku 1951.

§ 3. Ministerstwa gospodarcze dokonają analizy nadesłanych sprawozdań i przedstawią je w dwóch egzemplarzach wraz z oceną Przewodniczącemu PKPG za pośrednictwem Departamentu Techniki PKPG w terminie do dnia 15 marca 1952 r.

§ 4. Departament Techniki PKPG dokona analizy sprawozdań nadesłanych przez ministerstwa gospodarcze i przedstawi zbiorcze sprawozdanie Przewodniczącemu PKPG w terminie do dnia 30 marca 1952 r.

§ 5. Niżej wymienione instytuty: Instytut Metalurgii, Instytut Odlewnicwa, Instytut Elektrotechniki, Instytut Obrabiarek i Narzędzi, Instytut Konstrukcji Mechanicznych, Instytut Spawalnictwa, b. Główny Instytut Chemii Przemysłowej, Instytut Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Instytut Włókiennictwa oraz Instytut Techniki Budowlanej prześlą 1 egzemplarz sprawozdania bezpośrednio do PKPG (Departament Techniki), niezależnie od sprawozdań przesyłanych do właściwych ministerstw w myśl § 1.

§ 6. Departament Techniki PKPG dokona analizy wykonania planów prac za 1951 rok instytutów podległych PKPG i przedstawi ich ocenę Przewodniczącemu PKPG w terminie do dnia 15 marca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Zal. nr 1 do zarządzenia Przewodn. PKPG Nr 24 z dnia 26.I.1952 r.

Wykaz prac naukowo-badawczych zakończonych w 1951 roku.

L. p.	Wyszczególnienie zakończonych prac w 1951 roku	Data rozpoczęcia pracy	Data zakończenia pracy		Pracochłonność w roboczo-godzin.		Koszty w złotych		Organiz. zlecająca pracę lub zainteresowana	Cel i krótkie uzasadnienie potrzeby wykonania pracy	Komu przekazano sprawozdanie
			Planowa	Rzeczywista	Planowa	Rzeczywista	Ogółem	w tym osobowy			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Razem rubryki: 6, 7, 8 i 9											

Forma dokumentacji technicznej	Jednostki, w których wykorzystano pracę	Data wdrożenia pracy	Osiągniętego efektu techniczno-ekonomicznego	Możliwość rozszerzenia zastosowania pracy	U w a g i
13	14	15	16	17	18

Kierownik działu planowania:

Data sporządzenia:

Dyrektor Instytutu:

Objaśnienie sposobu wypełnienia formularza:

- W rubryce 2 — należy wymienić kolejno wszystkie tytuły prac naukowo-badawczych zakończonych w 1951 r. (w brzmieniu podanym w planie na rok 1951);
- 6 — podać planowaną pracochłonność tematów (pracowników naukowych, pomocniczych i warsztatowych) w pracowniko-godzinach;
- 7 — podać rzeczywistą pracochłonność;
- 8 — podać poniesione koszty ogółem wydatkowane na daną pracę, z wyjątkiem kosztów pokrytych z rachunku inwestycyjnego;
- 9 — podać pobory prac. naukowych, pomocniczych i warsztatowych za okres pracy w tys. zł;
- 6, 7, 8, 9 — przy końcu każdego arkusza dane należy zsumować i sumy przеносić na następny arkusz tak, aby na ostatnim arkuszu uwiidoczniłona była suma z całego roku;
- 10 — podać nazwę instytucji (zakładu), która zleciła pracę, lub zainteresowaną gałąź przemysłu, jeśli praca została wykonana z inicjatywy instytutu;
- 11 — podać cel i krótkie techniczno-ekonomiczne uzasadnienie potrzeby wykonania pracy;
- 12 — wymienić instytucję, której przekazano sprawozdanie o wykonaniu pracy;
- 13 — podać formy opracowanej dokumentacji technicznej np.: nowy proces technologiczny, udoskonalenie metod produkcji, prototyp maszyny, norma itp.;
- 14 — wymienić zakłady, w których została praca wykorzystana;
- 15 — podać datę zastosowania pracy w poszczególnych zakładach;
- 16 — podać w formie opisowej efekt techniczno-ekonomiczny osiągnięty na poszczególnych zakładach w wyniku wprowadzenia pracy, np.: zmniejszenie braków przy produkcji, zwiększenie zdolności produkcyjnych, wyeliminowanie wąskich przejęć, podniesienie jakości itp.
- 17 — podać zakłady, w których praca może znaleźć zastosowanie poza wymienionymi w rubryce 14.

36.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 23 z dnia 28 stycznia 1952 r.

(znak RL3-IV-7-3)

w sprawie rozdziału w 1952 r. pasz treściwych, znajdujących się w dyspozycji instytucji i przedsiębiorstw państwowych.

W celu osiągnięcia najbardziej celowego wykorzystania pasz, znajdujących się w dyspozycji instytucji i przedsiębiorstw państwowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Handlu Wewnętrznego z rocznej ilości pasz dyspozycyjnych dokona przydziału pasz zgodnie z rozdzielnikiem rocznym.

§ 2. Rozdzielnik pasz w każdym miesiącu, w ramach rocznego rozdzielnika, będzie ustalany przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego na wniosek Komisji Rozdziału Pasz przy tym Ministerstwie.

§ 3. Ilości pasz podane w pozycji „Rezerwa“ rozdzielnika oraz ewent. nadwyżki będą dysponowane przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (PKPG) i Ministerstwem Rolnictwa.

§ 4. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z PKPG i Ministerstwem Rolnictwa ustali szczegółowe przepisy rozprawiania pasz przydzielanych poszczególnym odbiorcom (instytucjom, przedsiębiorstwom itp.) oraz będzie kontrolować wykonanie rozprawiania przydzielonych pasz.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

37.

**PISMO OKÓLNE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 1 z dnia 25 stycznia 1952 r.

(znak IN5aA-1-5)

w sprawie zmian formalnych w planie inwestycyjnym na 1952 rok.

W związku z uchwałą nr 946 Prezydium Rządu z dnia 28 grudnia 1951 r. o stabilizacji planu inwestycyjnego wyjaśnia się, co następuje:

1. Dokonywanie w planie inwestycyjnym na 1952 rok zmian o charakterze formalnym, nie powodujących zmiany ustalo-nych dla poszczególnych tytułów zadań rzeczowych (tj. programów rzeczowych i planów oddania inwestycji do użytku) lub finansowych (tj. limitów inwestycyjnych dla danego tytułu lub składnika) — nie stanowi naruszenia zasady stabilizacji planu inwestycyjnego w rozumieniu uchwały nr 946 Prezydium Rządu z dnia 28 grudnia 1951 r.

2. Do zmian o charakterze formalnym w planie inwestycyjnym zalicza się:

- 1) przenoszenie poszczególnych tytułów inwestycyjnych z planu jednego inwestora do planu innego inwestora, dokonywane na podstawie decyzji właściwej władzy o zmianie organizacji aparatu gospodarczego;
- 2) przenoszenie — co do inwestycji w zakresie energetyki, urządzeń radiofonicznych i telefonicznych, kanalizacyjnych i wodno-melioracyjnych, oraz mieszkań zastępczych — poszczególnych tytułów (lub ich składników) z planu jednego inwestora do planu innego inwestora, na podstawie obowiązujących zasad zaliczania inwestycji do majątku trwałego;
- 3) dokonywanie zmian numeru tytułu lub nazwy inwestora bądź też jego siedziby (o ile to nie powoduje zmiany miejsca wykonywania inwestycji);
- 4) przenoszenie limitów z tytułu zawierającego nakłady na zakup centralny — na tytuł właściwego inwestora bezpośredniego, któremu zostało przydzielone dobro inwestycyjne, nabyte w ramach zakupu centralnego — lub odwrotnie.

3. Do przeprowadzania zmian formalnych w planie inwestycyjnym jest uprawniony:

- 1) właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego, jeżeli zmiany dotyczą wyłącznie jego resortu;
- 2) Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jeżeli zmiany dotyczą więcej niż jednego resortu.

4. O ile decyzje wymienione w ust. 3 pkt 1) powodują odpowiednią zmianę limitu inwestycyjnego inwestorów naczelnych — pismo przeprowadzające powyższą zmianę należy kierować do centrali banku specjalnego za pośrednictwem PKPG Departament Inwestycji.

5. Wnioski oraz decyzje o przeprowadzeniu zmian formalnych powinny zawierać podstawę prawną i uzasadnienie.

6. Władze, uprawnione zgodnie z ust. 3 do przeprowadzania zmian formalnych w planie inwestycyjnym obowiązane są:

- 1) powiadomić Ministerstwo Finansów o wszelkich zmianach, powodujących virement budżetowe, dla przeprowadzenia odpowiednich zmian w budżecie Państwa oraz w planach pokrycia finansowego inwestycji;
- 2) przeprowadzić we wszystkich innych przypadkach odpowiednie zmiany w planach pokrycia finansowego inwestycji we własnym zakresie, o ile przeprowadzane zmiany w planie powodują zmiany w planach pokrycia finansowego inwestycji, nie mające charakteru virement budżetowego.

7. Ustalenia, zawarte w niniejszym piśmie okólnym dotyczą zarówno planu centralnego jak i planów terenowych.

8. Departament Inwestycji PKPG wyda szczegółową instrukcję w sprawie techniki przeprowadzania omawianych wyżej zmian formalnych w planie inwestycyjnym na 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

38.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA**

z dnia 24 stycznia 1952 r.
(znak BU2A-12-836/69)

w sprawie specyfikacji robót elektroinstalacyjnych w 1952 r.

W związku z licznymi zapytaniami w sprawie specyfikacji robót elektroinstalacyjnych, wykonywanych w 1952 r., Departament Budownictwa w porozumieniu z Departamentem Kosztów i Polityki Cen PKPG wyjaśnia, że w stosunku do robót elektroinstalacyjnych wykonywanych w 1952 r. stosować należy specyfikację ustaloną w piśmie okólnym nr 50 Departamentu Budownictwa z dnia 12 października 1951 r. w sprawie specyfikacji robót elektroinstalacyjnych. (Biuletyn PKPG nr 29, poz. 304).

DYREKTOR DEPARTAMENTU inż. M. Małachowski

SPROSTOWANIE

Prostuje się niniejszym błąd w numerze 2 Biuletynu PKPG: w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG nr 468 z dnia 19 grudnia 1951 r. w sprawie trybu zamawiania i dystrybucji aparatów elektrycznych (poz. 9) w § 9 ust. 3 zamiast „1950 r.” powinno być „1951 r.”

39.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA**

z dnia 25 stycznia 1952 r.
(znak BU3-4-59)

w sprawie podawania wartości produkcji w sprawozdaniach przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

W związku z tym, że plany roczne na 1952 rok zostaną opracowane w cenach realizacji, tj. w cenach netto 1952 r., Departament Budownictwa PKPG po porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym wyjaśnia: przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, zobowiązane do składania sprawozdań na podstawie Instrukcji GUS-u Nr 1 podawać będą w sprawozdaniach B-1 i B-6 Dział III począwszy od stycznia 1952 r. — wartość produkcji w cenach netto 1952 r.

W tym celu od wartości robót ustalonej w oparciu o koszty według cen 1951 r. należy potrącić — jednolicie dla całego budownictwa 7,1% z tytułu obniżki cen, wynikającej z zadań oszczędnościowych na etapie realizacji.

Zwraca się uwagę, że od jednolitej obniżki cen o 7,1% należy odróżnić zadania w zakresie obniżki kosztów własnych, zróżnicowane dla poszczególnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU inż. M. Małachowski

K O M U N I K A T

Zawiadamiamy, że pojedyncze numery Biuletynu PKPG można nabywać w kioskach PPK „RUCH”, znajdujących się w niżej wymienionych urzędach, instytucjach itp.:

KC PZPR — Warszawa, Al. Stalina 9.
Sejm — Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8
PKPG — Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.
Min. Komunikacji, Warszawa, ul. Chałubińskiego 6.
Min. Górnictwa — Warszawa, ul. Krucza 36.
Bank Inwestycyjny — Warszawa, Al. Jerozolimskie 7.
Sądy — Warszawa, Al. Gen. Świerczewskiego
Nacz. Organ. Techn. — Warszawa, ul. Czackiego 3/5.
Politechnika Warszawska — Warszawa, Pl. Jedności Robotniczej.
Dom Akademicki — Warszawa, Pl. Narutowicza

oraz

Międzynar. Klub Prasy — Warszawa, Plac Unii
Międzynar. Klub Prasy — Warszawa, ul. Nowy Świat 17.
Międzynar. Klub Prasy — Warszawa-Żoliborz, Pl. Wilsona.

POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC₁ — P/C—69/52 z dnia 24.I.1952 r., podpisano do druku dn. 9.II.1952 r., druk ukończono 12.II.1952 r.

Nakład 13.500 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr. Zam. 415. Druk „Dom Słowa Polskiego”, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. — 3-B-10680